

Gittin Sources 21

תלמוד בבלי מסכת קידושין דף מג עמוד ב

תנן התם: נערה המאורסה - היא ואביה מקבלין את גיטה; אמר רבי יהודה: אין שתי ידים זוכות כאחד, אלא אביה מקבל את גיטה, וכל שאין יכולה לשמור את גיטה - אין יכולה להתגרש. אמר ר"ל: כמחלוקת לגירושין כך מחלוקת לקידושין; ורבי יוחנן אמר: מחלוקת לגירושין, אבל לקידושין, דברי הכל - אביה ולא היא. ואמר ר' יוסי בר' חנינא: מאי טעמיה דר' יוחנן אליבא דרבנן? גירושין דמכנסת עצמה לרשות אביה - בין היא ובין אביה, קידושין דמפקעת עצמה מרשות אביה - אביה ולא היא. והרי מאמר, דמפקעת עצמה מרשות אביה, ותנן:

קטנה מן האירוסין - אין עושים בה מאמר אלא מדעת אביה, והנערה - בין מדעת עצמה בין מדעת אביה (מה שאין כן בקידושין)! אלא אי איתמר הכי איתמר, אמר רבי יוסי בר' חנינא: מאי טעמיה דר' יוחנן אליבא דרבנן? קידושין דמדעתה - אביה ולא היא, גירושין דבעל כרחיה - בין היא ובין אביה.

רש"י מסכת קידושין דף מג עמוד ב

נערה המאורסה - ה"ה לקטנה והאי דפליגי בנערה להודיעך כחו דר' יהודה.

היא ואביה - או היא או אביה היא שהרי גדולה היא ויש לה יד ואמרה תורה (דברים כד) ונתן בידה ואביה שהתורה זיכתה לו לקבל קידושיה ואיתקש יציאה להוייה⁽²⁾ ודוקא נערה אבל קטנה אביה ולא היא ודוקא מן האירוסין אבל מן הנישואין היא ולא אביה דמשנשאת אין לאביה רשות בה.

תוספות מסכת קידושין דף מג עמוד ב

תנן התם נערה המאורסה היא ואביה מקבלין גיטה - פי' הקונטרס דוקא נערה אבל קטנה דברי הכל אביה ולא היא ואף על גב דאמרין בפרק התקבל (גיטין דף סה.) ג' מדות בקטן וקאמר וכנגדו בקטנה מתגרשת בקידושי אביה פי' שמקבלת גיטה צ"ל דמיירי ביתומה או בנשואה ואפי' יש לה אב אבל מן האירוסין אביה ולא היא ומיהו קשה דלקמן בשמעתין⁽¹⁾ קאמר קטנה שאמרה התקבל לי גיטי אינו גט עד שיגיע גיטה לידה משמע אבל כשהגיע גט לידה מגורשת ואף על גב דמוקי כשאין לה אב היינו משום דקשיא ליה דיוקא דהא נערה ה"ז גט אבל מ"מ מתחלה הוה ס"ד דמיירי בשיש לה אב ואפ"ה משמע כשיגיע גט לידה מגורשת ש"מ קטנה יש לה יד לקבל גיטה לכך פי' ר"י בר"מ דנקט נערה וה"ה קטנה והא דנקט נערה להודיעך כחו דר' יהודה דאפי' בנערה אביה ולא היא ושוב חזר בו רש"י והגיה בפירושו דנקט נערה וה"ה קטנה [וע"ע תוס' גיטין סד: ד"ה נערה].

רי"ף מסכת גיטין דף ל עמוד א

מתני' נערה מאורסה היא ואביה מקבלין² גיטה

אמר רבי יהודה אין שתי ידים זוכות כאחת אלא אביה מקבל גיטה בלבד וכל שאינה יכולה לשמור גיטה אינה יכולה להתגרש:

גמ' במאי קא מיפליגי רבנן סברי יד יתירה זכי לה רחמנא ורבי יהודה סבר במקום אביה ידה ולא כלום וקי"ל דיחיד ורבים הלכה כרבים וכי פליגי רבנן עליה דר' יהודה בגירושין אבל בקידושין דברי הכל אביה ולא היא כדגרסי' בפ' האיש מקדש [קידושין מ"ג ע"ב] אמר רבי יוחנן מחלוקת לגירושין אבל לקידושין דברי הכל אביה ולא היא פירוש שהתורה זיכתה שבח נעוריה לאב ולהכי שאני קידושין מגירושין וגרסינן נמי התם [קידושין מ"ד ע"ב] בעא מניה רבא מרוב נחמן נערה מהו שתעשה שליח לקבל גיטה מיד בעלה כלומר בחיי אביה מי אלימא ידה כיד אביה לשוויי שליח או לא אמר ליה אין עושה שליח וה"מ בחיי אביה אבל לאחר מיתת אביה כיון שהביאה שתי שערות עושה שליח לקבלה: וכל שאינה יכולה לשמור גיטה אינה מגורשת תנו רבנן קטנה שהיא יודעת לשמור גיטה מתגרשת ושאינה יודעת לשמור גיטה³ אינה מתגרשת ואי זו היא קטנה שהיא יודעת לשמור גיטה כל שמבחנת בין גיטה לדבר אחר: [דף ס"ה ע"א] אמר רבא שלש מדות בקטן צרור וזרקו אגוז ונטלו זוכה לעצמו ואין זוכה לאחרים וכנגדו בקטנה מתגרשת בקידושי אביה. פירוש כגון שמת אביה אבל בחיי אביה והיא ברשות אביה אביה **מקבל את גיטה** ולא היא:

השגות הראב"ד על הרי"ף מסכת גיטין דף ל עמוד ב

אן הא דאמר רבא ג' מדות בקטן צרור וזרקו אגוז ונטלו זוכה לעצמו ואינו זוכה לאחרים וכנגדו בקטנה מתגרשת בקדושי אביה. פי' מפני שידעת לשמור את גיטה. ודוקא לאחר מיתת אביה אי נמי כשנישאת:

א] הפעוטות והן כבן ט' וכבן עשר מקחן מקח וממכרן ממכר במטלטלין וכנגדן בקטנה מתקדשת למיאון. קשיא לי הא דאמרי' ביבמות פ' בית שמאי ר' חנינא בן אנטיגנוס אומר קטנה שאינה יודעת לשמור קדושיה אינה צריכה למאן. הא ידעה לשמור צריכה למאן והכא אמרי' עד שתגיע לפעוטות. לא קשיא התם שהשיאוה אמה או אחיה לדעתה אבל הכא מתקדשת ע"י עצמה קאמרינן דבעיא שתהא כפעוטות: הגיעו לעונת נדרים כו'. פי' לאותו זמן שאפי' אמרו אין אנו יודעים לשם מי נדרנו נדריהם נדר והקדשן הקדש דהיינו מי"ג שנה ויום אחד: כנגדו בקטנה חולצת. והוא שהביאה שתי שערות אבל קודם הזמן הזה אף על פי שהביאה שתי שערות לאו כלום הוא דקי"ל תוך זמן כלפני זמן: ואני תמה למה הניח פרק אחד והוא שאם יודע בטיב משא ומתן שממכרו ממכר בנכסי אביו אפי' בקרקעות מעונת נדרים ולמעלה כדאיתא בב"ב ולא מלתא היא שלא חשב רבא כי אם שינוי העתים בפרקי השנים כמו שאמר ולמכור בנכסי אביו עד שיהא בן עשרים אבל זה השנוי אינו תלוי בשנים אלא בדעת התינוק ובחריפות שלו:

בעל המאור מסכת גיטין דף ל עמוד ב

כתב הרי"ף ז"ל צרור וזרקו אגוז ונוטלו זוכה לעצמו ואין זוכה לאחרים וכנגדו בקטנה מתגרשת בקדושי אביה פי' כגון שמת אביה. ועל זה הפי' קשיא מאי דכתב ה"ר שלמה ז"ל בפירושו כל שאינה יכולה לשמור את גיטה אינה יכולה להתגרש אפי' בקבלת אביה ולדבריו אף על פי שאביה קיים אינה מתגרשת קודם הזמן הזה ואין אנו צריכין בשמועה זו להעמידה ביתומה דוקא. ומה שפי' ה"ר שלמה ז"ל מתגרשת בקבלת עצמה אפי' קבל בה אביה קדושין ומת מת לאו דוקא אלא רבותא קמ"ל שאע"פ שמת אביה יש בה כח להתגרש ולדברי הרי"ף ז"ל שפי' כגון שמת אביה יתומה דוקא ואף בעיקר הגירסא אתה מוצא חילוף בין הרי"ף ז"ל ובין ה"ר שלמה ז"ל בשתי המדות הראשונות (במדה ראשונה הוא גרס וכנגדו בקטנה מתגרשת בקידושי אביה ובמדה שניה גרס בקטנה מתקדשת למיאון) ולדברי רבינו שלמה ז"ל הא דתנן נערה המאורסה היא ואביה מקבלין את גיטה ה"ה בכל קטנה שיש לה יד והאי דקתני נערה להודיעך כח דרבנן דאפי' נערה אביה מקבל גיטה כמו שהיא מקבלתו ולהודיעך כח דר"י דאפי' נערה אביה ולא היא ולעולם ה"ה לקטנה שיש לה אב וכן נראין הדברים

מלחמת ה' מסכת גיטין דף ל עמוד ב

ועוד כתב הרי"ף ז"ל צרור וזרקו אגוז ונוטלו זוכה לעצמו ואינו זוכה לאחרים וכנגדו בקטנה מתגרשת בקדושי אביה פי' כגון שמת אביה וכו' עד ולעולם ה"ה לקטנה שיש לה אב וכן נראין הדברים:

אמר הכותב אבל צריכין אנו לחוש לדברי רבינו ז"ל ולא עוד אלא שאף רבינו הא"י גאון אביהן של ישראל כך כתב בתשובתו דנערה דוקא אבל קטנה שיש לה אב אביה ולא היא ובדאי מתני' נמי דיקא מדלא קתני קטנה להודיעך כחן דרבנן דכח דהיתירא הוה עדיף ליה ואפי' ר"ש שכתב במס' קדושין ה"ה לקטנה נראה שחזר בו כאן במה שפי' שקבל בה אביה קדושין ומת ועוד שנה בפ' המגרש דתנינא קטנה מתגרשת בקדושי אביה ופי' אם קבלה את גיטה לאחר מיתת אביה אבל יש לנו קושיא גדולה כנגדם דגרסי' במס' קדושין איתביה קטנה שאמרה התקבל לי גיטי אינו גט עד שיגיע גט לידה הא הגיע גט לידה מיהא הוי גט וקס"ד לאוקומה בשיש לה אב ואפשר שהיה ר"נ יכול לומר וליטעמיך בשיש לה אב אפי' הגיע גט לידה נמי לא תתגרש וכן נמצא בכמה מקומות שהיה יכול לומר וליטעמיך וכל דבמסקנא לא קיימא איכא למדחיה מהלכה ומסקנא דהתם הא תריצנא בד"א בשאין לה אב אבל בשיש לה אב אם אמר אביה וכו' ולא קתני בקבלת עצמה בשיש לה אב כלום:

ועוד יש לי ללמד עליהם ז"ל זכות דלרבא דאמר התם נערה עושה שליח ס"ל דיד אביה יד יתירה הוא דזכי ליה רחמנא ולטעמו אפשר דאפי' קטנה נמי ואיהו קס"ד לאוקמה למתני' בשיש לה אב אבל מאחר דקי"ל כר"נ דפשט ליה דאינה עושה שליח שאין הנערה במקום אב אלא כשליח שמנתה תורה בדבר שמכנסת עצמה לרשות אביה ולא זכתה לעשות שליח ומעתה קטנה שאינה בתורת שליחות ואין לה יד בשל אחרים כלל אביה ולא היא דהדרינן לפשטה דמתני' נערה ולא קטנה לפי שהיא זוכה בגט לאביה ואין לקטנה שיש לה אב יד לשום דבר להכניס עצמה לרשות אביה ולא להוציא אבל נערה כיון שישנה בתורת שליחות וזכייה ירדה תורה לסוף דעתו של אב שהוא רוצה שתכניס עצמה לרשותו ואין לו קפידיא בגירושין שישנן בע"כ וכל זה לסמוך על קבלת רבותינו הראשונים וסעד יש להם מזו שאמרו קטנה מן האירוסין אין עושין בה מאמר אלא מדעת אביה והנערה בין מדעת אביה בין מדעת עצמה ומדמו בגמ' דהאיש מקדש מאמר לגירושין ובמאמר דבע"כ ואפ"ה נערה אין קטנה לא אלמא בגירושין נמי נערה ולא קטנה במשמע:

וש"ב מצאתי להם סיוע בירושלמי דגרסי' התם בפירקין דהתקבל נישאת היא ולא אביה קטנה אביה ולא היא נישאת בין היא בין אביה אם יש בה דעת היא ולא אביה פי' קטנה המאורסה אביה מקבל גיטה ולא היא ואם נישאת בין היא בין אביה אין מקבלין לה ואינה מתגרשת שמכיון שנישאת שוב אין לאביה רשות בה ואם יש לה דעת היא ולא אביה וש"מ דקטנה המאורסה בין שיש בה דעת בין שאין בה לעולם אביה ולא היא כדברי הראשונים ז"ל

חדושי הרשב"א מסכת גיטין דף סד עמוד ב

מתני' נערה המאורסה היא ואביה מקבלין את גיטה ר' יהודה אומר אין שתי ידים זוכות כאחת. נערה לאו דוקא דה"ה דפליגי רבנן אף בקטנה היוודעת לשמור את גיטה שמתגרשת בין ע"י עצמה בין ע"י אביה, והא דפליגי בנערה להודיעך כחו דר' יהודה דאפי' בנערה פליגי, וכן דעת רבותינו בעלי התוס' והביאו ראייה מדגרסי' בקדושין פ' האיש מקדש בעא מיניה רבא מרב נחמן נערה מהו שתעשה שליח לקבל גיטה מיד בעלה וא"ל אין עושה שליח ואותבין עליה קטנה שאמרה התקבל לי גיטי אינו גט עד שיגיע גט לידה וקס"ד בשיש לה אב ודייקי' מינה הא נערה הרי זה גט אלמא קטנה אף על פי שיש לה אב מתגרשת אף ע"י עצמה, ואף על גב דדחינן התם ואמרי' הכא במאי עסקינן בשאין לה אב וחסורי מיחסרא והכי קתני בד"א בשאין לה אב אבל יש לה אב אמר לו אביה צא וקבל לבתי גטה אם רצה לחזור לא יחזור מ"מ ש"מ דבקטנה שמתגרשת ע"י עצמה לא מספקא להו, חדא לדברי המקשה בשיש אב היא מתני', ועוד דכשבאו להעמידה בשאין לה אב הקשה והא מדסיפא בשיש לה אב רישא נמי בשיש לה אב ואם איתא הו"ל לדחויי ומי מצית מוקמת לה לרישא בשיש לה אב ואינהו ודאי לאו בהכי פליגי, ועוד דאם איתא ה"ל למיפלג נמי בדידה בד"א בשאין לה אב אבל יש לה אב אף על פי שהגיע גט לידה אינה מגורשת, אלא ש"מ דפשיטא להו דכל שיוודעת לשמור את גיטה מתגרשת בין ע"י אביה בין ע"י עצמה אבל אין לה שליחות ואפי' נערה בחיי אביה אין לה שליחות וכדאיתא התם בקדושין, וכן כתבו משמו של רש"י ז"ל בתוס' וכ"כ הרב בעל העטור ז"ל, והא דאמרי' בגמ' יד יתירא רבי לה רחמנא לאו ידה קאמר אלא יד אביה דלעולם היא מתגרשת ע"י עצמה אבל יד אביה הוא דרבי לה רחמנא עד שתבגר והוא שלא נשאת

רמב"ם הלכות גירושין פרק ב הלכה יח

המקדש קטנה על ידי אביה וגירשה כשהיא קטנה אביה מקבל גיטה ומשיגיע הגט ליד האב נתגרשה, גירשה כשהיא נערה אם הגיע הגט לידה או ליד ג אביה נתגרשה, ואין נערה מאורסה עושה שליח לקבל גיטה מיד בעלה בחיי אביה, אבל האב עושה שליח לקבל הגט לבתו המאורסת בין קטנה בין נערה.

תלמוד בבלי מסכת גיטין דף כא עמוד א

אמר אביי: מכדי חצר מהיכא איתרבי? מידה, מה ידה דאיתא בין מדעתה ובין בעל כורחה, אף חצרה דאיתא בין מדעתה ובין בעל כורחה, והא מתנה - מדעתה איתא, בעל כורחה ליתא. מתקיף לה רב שימי בר אשי: והא שליחות לקבלה, דמדעתה איתא, בעל כורחה ליתא, וקא הוי שליח לקבלה! ואביי? אטו שליחו' מידה איתרבי? מושלח ושלחה איתרבי. ואב"א: שליחות לקבלה נמי אשכחן בעל כורחה, שכן אב מקבל גט לבתו קטנה בעל כורחה.

תלמוד בבלי מסכת קידושין דף מד עמוד א

בעא מיניה רבא מרב נחמן:

נערה, מהו שתעשה שליח לקבל גיטה מיד בעלה? כיד אביה דמיא, או כחצר אביה דמיא? כיד אביה דמיא, מה אביה משוי שליח אף היא נמי משוי שליח, או דילמא כחצר אביה דמיא, ועד דמטיא גיטא לידה לא מיגרשה? ומי מספקא ליה לרבא הא? והאמר רבא: כתב גט ונתנו ביד עבדה ישן ומשמרתו - ה"ז גט, נייעור - אינו גט; נייעור אמאי אינו גט? דהויא לה חצר משתמרת שלא לדעתה, ואי ס"ד כחצר אביה דמיא, כי מטא גיטה לידה נמי לא תיגרש, דהויא לה חצר המשתמרת שלא לדעת אביה! אלא, לעולם פשיטא ליה דכי יד אביה דמיא, והכי קמיבעיא ליה: מי אלימא כיד אביה לשויה איהי שליח או לא? א"ל: אין עושה שליח. איתיביה: קטנה שאמרה התקבל לי גיטי - אינו גט עד שיגיע גט לידה; הא נערה - ה"ז גט! הכא במאי עסקינן - בשאין לה אב. הא מדקתני סיפא: אם אמר אביה צא וקבל גט לבתי, אם רצה בעל לחזור בו - לא יחזור; מכלל, דרישא בדיש לה אב עסקינן! חסורי מיחסרא והכי קתני: קטנה שאמרה התקבל לי גיטי - אינו גט עד שיגיע גט לידה, הא נערה - ה"ז גט; במה דברים אמורים - כשאין לה אב, אבל יש לה אב, ואמר אביה צא וקבל לבתי גיטה, ורוצה בעל לחזור - לא יחזור.

איתמר: קטנה שנתקדשה שלא לדעת אביה, אמר שמואל: צריכה גט וצריכה מיאון. אמר קרנא: דברים בגו, אם גט למה מיאון? אם מיאון למה גט? אמרו ליה: הא מר עוקבא ובי דיניה בכפרי. אפכוה, שדרוה לקמיה דרב; אמר להו: האלהים! צריכה גט וצריכה מיאון, וחס ליה לזרעיה דאבא בר אבא דנימא הכי. וטעמא מאי? אמר רב אחא בריה דרב איקא: צריכה גט - שמא נתרצה האב בקידושין, צריכה מיאון - שמא לא נתרצה האב בקידושין, ויאמרו: אין קידושין תופסין באחותה. אמר ר"נ: והוא ששדכו. עולא אמר: אפילו מיאון אינה צריכה. אף על גב דשידכו? מאן דמתני הא לא מתני הא. איכא דאמרי, אמר עולא: קטנה שנתקדשה שלא לדעת אביה, אפילו מיאון אינה צריכה. מתיב רב כהנא: וכולן אם מתו, או מיאנו, או נתגרשו, או שנמצאו איילוניות - צרותיהן מותרות; דקדשה מאן? אלימא דקדשה אביה, במיאון סגי לה? גט מעליא בעיא! אלא לאו דקדשה איהי נפשה, וקתני דבעיא מיאון! הוא מותיב לה, והוא מפרק לה: כגון שנעשה לה מעשה יתומה בחיי האב. מתיב רב המנונא: אין מוכרה לקרובים, משום ר' אלעזר אמרו: מוכרה לקרובים

מרדכי מסכת גיטין פרק האומר רמז תיא - תיח

[רמז תיא] נערה מאורסה היא ואביה מקבלין גיטה פרש"י ז"ל דוקא נערה אבל קטנה אפילו לרבנן אביה ולא היא כשיש לה אב ולא דק דהא תנן בסמוך קטנה שאמרה התקבל לי גיטי אינו גט עד שיגיע גט לידה משמע הא כשהגיע גט לידה הרי זה גט אלמא מקבלת גיטה וכ"ת כשאין לה אב מיירי הא קתני סיפא אמר לה אביה כו' וכ"ת חסורי מחסרא כו' כדאמרינן פ"ב דקדושין ומיירי באין לה אב מ"מ לרבא תקשי דהתם בעי לאוקמי כשיש לה אב ואפ"ה מקבלת גיטה אלא לאו ש"מ דה"ה קטנה בין היא בין אביה מקבלין גיטה וכן הגיה [*שוב] רש"י ז"ל בפרק האיש מקדש דהוא הדין לקטנה והא דקא מיפלגי בנערה לרבנותא דר' יהודה נקטיה דאע"ג דנערה היא אפ"ה אביה ולא היא וכן פסק ר"י בר"מ וכן הוא בספר התרומה והא דנקט הכא נערה לרבנותא דרבי יהודה נקטיה ואף על גב דלענין קדושין אין לה יד כלל מדאורייתא אפ"ה גרושין שאני דהויין בע"כ דידה ובע"כ דאב ולא בעי מדעתיה כלל יש לה זכות דכיד או חצר של אביה היא והא דקאמר הכא בגמ' יד יתירא זכי ליה רחמנא לנערה לא קרי לידה יד יתירא משום דבקטנותה נמי יש לה יד [בתוספות מוכיח בבגרות נמי יש לה יד ע"ש] כדפרישית אלא יד יתירא קרי לה לפי שיש לה שני ידים ע"פ שני דקדושין וכל הדינין הללו דוקא כשהגיע לפעוטות שיש להם ז' שנים כדאמר רבא לקמן הפעוטות מקחן מקח וממכרן ממכר במטלטלין וכנגדן בקטנה מתגרשת בקדושי אביה אבל קודם שהגיע לפעוטות אם אין לה אב אחר שנתקדשה או שנשאת אינה יכולה להתגרש בשום ענין אבל אם יש לה אב ועדיין ארוסה היא [*אז] אפילו קטנה ביותר יכולה להתגרש ע"י אביה לפירוש ר"ת כדמשמע פרק חרש ובירושלמי כמ"ש בעז"ה יתברך:

[*הגה"ה וגדולי הדור לא סמכו על הוראתו והצריכו לה גט כשהיתה גדולה ע"כ]:

[רמז תיב] וכל שאינה יכולה לשמור את גיטה אינה יכולה להתגרש פרש"י ז"ל ואפילו ע"י אביה דהא שוטה היא (*דאמר) [*ואמר] ר' יצחק ושילחה מביתו מי שמשלחה ואינה חוזרת יצאת זאת שמשלחה וחוזרת ביבמות פ' חרש [*דף קיג] עכ"ל. ור"ת מפרש דע"י אביה מתגרשת אף על פי שאינה יודעת לשמור גיטה קודם שהגיעה לפעוטות וכן הורה הלכה למעשה דהא פ' חרש מפרש רבי ינאי טעם אחר משום דכתיב ונתן בידה מי שיש לה יד לגרש עצמה יצתה זו שאין לה יד לגרש עצמה ולפי אותה סברא שוטה שיש לה אב מתגרשת ע"י אביה מן התורה שהרי יש לה יד אביה שהוא כידה ואפילו פקחת אביה מקבל גיטה לרבנן בין היא בין אביה ולר"י אביה ולא היא ותנא דבי רבי ישמעאל דמפקי לה מושלחה לא פליג אלא בהא דנפקא ליה מקרא אחרינא אבל משמע דליכא מידי אחרינא בינייהו ויש ליתן טעם כיון דיש לה אב משלחה ואינה חוזרת שאביה משמרה מלחזור ועוד מביא ראייה מפרק חרש בירושלמי נשטיית לא יוציא דבי רבי ינאי אמר מפני גרירה פירוש שנגררת אחר כל אדם ונוהגין בה מנהג הפקר ורבי זירא ורבי זריקא תרוייהו אמרי שאינה יכולה לשמור גיטה ור' נחמיה ור' יוסף אמרו תלת פי' תלת מילי איכא בינייהו עבר וגירש מ"ד מפני גרירה מותרת ומ"ד שאינה יכולה לשמור גיטה אסור ועוד פעמים שוטה ופעמים חלומה מ"ד מפני גרירה אסורה דבשעת שטות נגררת לזנות ומ"ד מפני שאינה יכולה לשמור גיטה יש עתים שיכולה לשמור גיטה ונראה דחסר מן הירושלמי [*דהא אין כאן אלא תרי] [דאין כאן תלת אלא] תרי מילי ויש להיות כן עבר וגירש מ"ד מפני גרירה מותר פי' כיון דליכא איסורא אלא משום שלא ינהגו בה מנהג הפקר לכן אם עבר וגירש הוי גט ומ"ד מפני שאין יכולה לשמור גיטה אסורה פי' אין הגט גט דאורייתא ועוד א"ב יש לה אב מ"ד משום גרירה אסור לכתחלה שלא יוכל לשומרה מהפקר ומ"ד מפני שאין יכולה לשמור גיטה מותרת ** כיון שהיא קטנה או נערה אביה משמר גיטה [*ועוד איכא בינייהו פעמים שוטה וכו'] ועוד האריך בס' התרומה***: